

Per la novel·la

GERMANS

Un passeig pels afores en llocs poc concorreguts és molt convenient pel cos i per l'ànima. Des de fa algun temps la urbs dona la sensació d'un camp de batalla. Quan han cessat els tirs han vingut els ous de les càmares frigorífiques el "cólera aviar", la puja de la vedella i el bacallà podrit. Reflexioneu que després d'una temporada dolenta no en ve mai una de bona. Us sentiu, a desgrat de l'afirmació pública, no entre una germanada, sinó entre una colla d'enemics. La tendència a generalitzar us fa veure, en cada vianant que us frega la roba, un enemic.

En una carretereta de Vallvidrera, en un corriol de Montjuich o en qualsevulla reconet de Pedralbes la poca gent que aneu trobant tanmateix vos sembla més agradable i dotada de qualitats simpàtiques. Al menys vos miren i quasi, quasi us saluden. Juraríeu que no us han estafat un céntim, que no han enverinat el vi ni la vianda a casa vostra, que no es proposen assaltar el vostre presupost amb qualsevulla escusa, i que no en tindreu res a témer.

Semblen innocents, bons, amables i probablement ells pensen el mateix de vosaltres. Recordeu els encontres dels vostres bons temps d'excursionistes en plena muntanya i en ple optimisme: "Adéussiau, bona gent" que us eixia dels dintres i aquella resposta també plena de sinceritat i bonhomia.

I torna la màxima evangèlica a la vostra memòria i torna a fer-se comprensible i a pendre, de fet, una certa realitat. "Estimeu-se els uns als altres com a germans". Perfectament ha sentiu capaç d'estimar el frare que camina amb un paraigua obert llegint un llibre, la parella comedida, primets i modestets que parlen dels pins i dels horitzons, el matrimoni santificat per tres o quatre fills que caminen tots davant, els vells que porten l'automòbil al darrere, el cacador que no caça i el "boy-escout" que caça pinyes.

I accepteu aquella germanor en principi, convençuts que no fa pas nosa i ad-huc resulta entenedridora i convenient.

Però torneu a la ciutat i el vostre cor que dalt la serra estava esponjós en disposició d'aixemorar-se de sentimentalisme i de generosos propòsits s'encongeix, esdevenint impermeable.

Pels carrers i places pul-lulen tants i tants desconeguts, van tan determinats i indiferents, són tan antipàtics i orgullosos, us empenyen i us entrebanquen amb tanta obstinació!...

Fraucament, són masses germans. Aclapara aquella nombrosa família i allò d'estimar-nos els uns als altres gairebé ens sembla una arbitrarietat.

Un
aquella
de
je

de
i
H; us
1,
1,
1, 21
=